

PROKURORŲ ETIKOS KOMISIJA

IŠVADA DĖL PROKURORĖS I. T. VEIKSMŲ

2019 m. rugpjūčio 27 d. Nr. 1.6-17
Vilnius

Prokurorų etikos komisija (toliau – Komisija) 2019-08-07 posėdyje, dalyvaujant Komisijos pirmininkui Martynui Jovaišai, nariams Vaidotui Beniušiui, Editai Gruodytei, Agnei Stankevičiūtei, Antanui Stepučinskui, Irmai Zaikienei, Aistei Žilinskienei, sekretoriaujant Gintarei Bliujienei (Komisijos sekretorė), išnagrinėjusi advokato S. S., atstovaujančio pil. A. P. (toliau – ir Pareiškėjas), 2019-06-21 skundą „Dėl Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros prokurorės I. T. veiksmų, prieštaraujančių Lietuvos prokurorų etikos kodeksui“ (2019-06-25, reg. Nr. 17.1-5710),

n u s t a t ė:

Prokurorų etikos komisijoje gautas Pareiškėjo skundas, kuriame iš esmės nurodoma, kad advokatas S. S. Teisinių paslaugų sutarties pagrindu atstovauja Lietuvos Respublikos piliečiui A. P. 2019-06-10 A. P. kreipėsi į Lietuvos Respublikos generalinį prokurorą (toliau – generalinis prokuroras) su prašymu dėl jo atžvilgiu Rusijos Federacijos teisėsaugos institucijų vykdomo baudžiamojo persekiojimo perėmimo (toliau – prašymas). 2019-06-10 prašymu generalinio prokuroro buvo prašoma kreiptis į Prancūzijos Respublikos kompetentingas institucijas ir išsireikalauti informaciją, kokiu pagrindu Rusijos Federacija prašo A. P. ekstradicijos iš Prancūzijos Respublikos į Rusijos Federaciją ir, gavus nurodytą informaciją, spręsti dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo Lietuvos Respublikoje vadovaujantis Teisingumo Teismo išaiškinimu byloje Nr. . A. P. 2019-06-10 prašymas buvo perduotas nagrinėti Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros (toliau – Generalinė prokuratūra) prokurorei I. T. (toliau – ir prokurorė). Atsižvelgiant į tai, kad, kaip 2019-06-10 prašyme taip pat buvo nurodyta, jog šio prašymo padavimo metu Prancūzijos Respublikos teisme yra nagrinėjama byla, kurioje svarstomas Rusijos Federacijos ekstradicijos prašymas dėl A. P. išdavimo Rusijai baudžiamojo persekiojimo tikslais, o teismo sprendimas turėjo būti skelbiamas jau 2019 m. birželio 12 d., 2019 m. birželio 13 d., A. P. atstovas susisiekė su prašymą nagrinėjančia prokurore ir informavo ją apie Prancūzijos teismo priimtą sprendimą, kuriuo buvo nuspręsta kreiptis į Lietuvos Respublikos generalinę prokuratūrą su paklausimu dėl galimo baudžiamojo persekiojimo perėmimo Lietuvoje. Siekdamas teisingo prašymo išsprendimo bei operatyvumo nagrinėjant klausimą dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo, 2019 m. birželio 13 d. pokalbio su prokurore metu ne tik informavo prokurorę apie tai, kas buvo nuspręsta Prancūzijos teismo sprendimu, bet ir bendradarbiaudamas pasiūlė pateikti prokurorei patį teismo sprendimą su vertimu į lietuvių kalbą. Prokurorė su tokiu siūlymu sutiko, tačiau prašė tai padaryti kaip įmanoma greičiau, akcentuodama, kad ji išeina kasmetinių atostogų. 2019 m. birželio 19 d. prokurorei pateikė 2019 m. birželio 12 d. Prancūzijos teismo sprendimą su vertimu į lietuvių kalbą, prašydamas prijungti jį prie 2019-06-10 prašymo nagrinėjimo medžiagos. Jau kitą dieną, 2019 m. birželio 20 d., A. P. gavo prokurorės dar 2019 m. birželio 19 d. surašytą atsakymą dėl A. P. 2019-06-10 prašymo. Nepaisant to, kad apie Prancūzijos teismo sprendimą, kuriuo Prancūzijos teismas įpareigojo kompetentingą Prancūzijos instituciją kreiptis į Lietuvos Respublikos centrinę instituciją dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo Lietuvoje, prokurorė dar 2019 m. birželio 13 d. buvo informuota ne tik žodžiu, bet prokurorei buvo pateiktas ir pats teismo sprendimas su vertimu į lietuvių kalbą, prokurorė savo atsakyme A. P. nurodė, kad „Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra nedisponuoja duomenimis apie kitose užsienio valstybėse

vykstančius ekstradicijos procesus ir baudžiamuosius procesus, susijusius su Lietuvos Respublikos piliečiais, išskyrus tuos atvejus, kai užsienio valstybės kompetentingos institucijos kreipiasi su teisinės pagalbos prašymais konkrečiose baudžiamosiose bylose ar pateikia pranešimus ekstradicijos bylose <...> Informacinės prokuratūros sistemos (IPS) teisinės pagalbos modulyje buvo atlikta gautų visų rūšių teisinės pagalbos prašymų ir kitų pranešimų paieška pagal Jūsų vardą ir pavardę, tačiau duomenų, atitinkančių minėtus paieškos kriterijus, nerasta. Šiuo metu su Jumis susiję informaciniai pranešimai iš Prancūzijos Respublikos kompetentingos institucijos <...> nėra gauti. Keitimosi informacija procedūra (įskaitant ir informacijos, koku pagrindu Rusijos Federacija prašo Jūsų ekstradicijos, išreikalavimą) galėtų vykti tik Lietuvos Respublikos generalinėje prokuratūroje iš Prancūzijos Respublikos kompetentingos institucijos gavus oficialų pranešimą“. Taigi, prokurorė net ir turėdama išverstą į lietuvių kalbą Prancūzijos teismo sprendimą, kuriame buvo nurodytas ne tik pagrindas, kuriuo Rusijos Federacija prašo A. P. ekstradicijos į Rusiją, bet ir tolimesni įpareigojimai kompetentingoms Prancūzijos institucijoms, nurodant kreiptis į Lietuvą dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo, 2019-06-19 atsakyme (pateiktame 2019-06-20) pateikė melagingą informaciją, jog ji neturi jokios informacijos apie A. P. baudžiamąjį persekiojimą Rusijos Federacijoje ar prašymą dėl ekstradicijos, todėl tuo remdamasi negali svarstyti A. P. 2019-06-10 prašyme nurodytos informacijos išreikalavimo ar baudžiamojo persekiojimo perėmimo galimybės. Taigi, iš esmės A. P. 2019-06-10 prašymas, remiantis tiesos neatitinkančia informacija, prokurorės taip ir liko neišnagrinėtas.

Lietuvos prokurorų etikos kodekso 5.1 straipsnyje įtvirtintas teisingumo principas, kuris nustato, kad, vadovaudamasis šiuo principu, prokuroras privalo visada veikti protingai ir teisingai, priimti apgalvotus ir teisėtus sprendimus; 5.2 straipsnyje nurodytas padarumo principas, įpareigojantis prokurorą elgtis sąžiningai ir padoriai, savo pavyzdžiu formuoti nepriekaištingą prokuroro reputaciją; 5.8 straipsnyje įtvirtintas pagarbos įstatymui principas reikalauja, kad prokuroras vienodai rodytų pilietinę ir profesinę pagarbą tarptautinės ir nacionalinės teisės normoms, pripažintų ir skatintų įstatymo taikymo viršenybę. Šio kodekso 6 straipsnyje nurodyta, kad, siekdamas teisingumo ir baudžiamųjų priemonių veiksmingumo, prokuroras sąžiningai vykdo proceso įstatymus, generalinio prokuroro įsakymus, šio kodekso nuostatas, bendradarbiauja su tarptautinėmis teisėsaugos institucijomis ir ikiteisminio tyrimo specialistais, padeda užtikrinti teisėtumą ir įgyvendinti bausmės neišvengiamumą. Prokuroras turi vengti familiarumo ir tokių situacijų, kurios galėtų neigiamai paveikti tiek jo, tiek jam pavaldžių prokurorų ar ikiteisminio tyrimo pareigūnų procesinių sprendimų teisingumą (7.2 str.), o piktybinis netiesos sakymas ar kitoks apgaulinėjimas vertinamas kaip šio kodekso normų ir principų pažeidimas (11 str.).

Pareiškėjo teigimu, iš pateiktų aplinkybių matyti, kad nagrinėjamoje situacijoje prokurorė, atsakydama į A. P. 2019-06-10 prašymą, nurodė ne tik visiškai tiesos neatitinkančią informaciją, neva, ji neturi jokių duomenų apie A. P. atžvilgiu vykdomą baudžiamąjį persekiojimą ar duomenų apie ekstradicijos prašymą, nors pati A. P. atstovo buvo informuota apie šias aplinkybes. Ji privalėjo nustatyta tvarka oficialiai kreiptis į Prancūzijos kompetentingą instituciją ir įvertinusi aplinkybes spręsti dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo Lietuvoje, tačiau iš 2019-06-20 pateikto prokurorės atsakymo matyti, kad prokurorė šį atsakymą jau buvo parengusi 2019-06-19 ir, nepaisant turimos informacijos apie Prancūzijos teismo sprendimą, atsakyme nurodė išankstinę savo poziciją dėl nenoro perimti ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą, nors ši pozicija ir prieštaravo turimai informacijai, o konkrečiai pačiam Prancūzijos teismo sprendimui. Manytina, kad tokią prokurorės poziciją galėjo lemti tik dvi aplinkybės – arba tarptautinio bendradarbiavimo ir baudžiamojo persekiojimo perėmimo klausimų neišmanymas, t. y. prokurorės kompetencijos stoka, arba pačios prokurorės subjektyvus požiūris ir neigiamas nusistatymas prieš paties prašymo nagrinėjimą. Atsižvelgiant į tai, kad prokurorė dirba Generalinėje prokuratūroje, darytina prielaida, kad ji privalo žinoti ir išmanyti tarptautinio bendradarbiavimo ir baudžiamojo persekiojimo perėmimo procedūras, todėl darytina išvada, kad tokio prokurorės akivaizdžiai tiesos neatitinkančio atsakymo priėmimą galėjo sąlygoti tik pačios prokurorės subjektyvus požiūris ir išankstinis neigiamas nusistatymas A. P. atžvilgiu, kas prieštarauja Lietuvos prokurorų etikos kodeksui. Tokį tiesos neatitinkančią atsakymą prokurorė galėjo parengti ir pateikti veikiama subjektyvių priežasčių – artėjančių jos kasmetinių atostogų, kurias ji net kelis kartus akcentavo jam kaip A. P. atstovui. Tokią išvadą pagrindžia ir tai, kad savo atsakyme nurodžiusi, kad prašyme nurodyti veiksmai negali būti atlikti dėl, neva,

informacijos trūkumo, prokurorė taip pat nurodė, kad šis jos atsakymas yra neskundžiamas ir A. P., jeigu pageidauja, pats asmeniškai gali kreiptis į Rusijos Federacijos generalinę prokuratūrą, t. y. prokurorė nurodė, jog pati toliau jokių veiksmų neatliks, kas užtikrina, jog prieš išeinant kasmetinių atostogų nereikės pradėti tarptautinio bendradarbiavimo su Prancūzijos institucijomis. Jeigu prokurorė būtų rėmusi iš tiesų jos turima informacija ir pateikusi pagrįstą atsakymą į prašymą, jai būtų tekę atlikti anksčiau nurodytus veiksmus, siekiant įvertinti ir galimai perimti vykdomą baudžiamąjį persekiojimą Lietuvoje. Turėtų būti atkreiptas dėmesys į prokurorės pasisakymą, jog, jeigu A. P. pageidauja, jis pats asmeniškai gali kreiptis į tiesiogiai Rusijos Federacijos generalinę prokuratūrą, ir į tai, kad ji net pridėjo Rusijos Federacijos generalinės prokuratūros kontaktinius duomenis. Tokie prokurorės pasisakymai negali būti vertinami niekaip kitaip, tik kaip didelis akibrokštas ir A. P. kaip Lietuvos Respublikos piliečio konstitucinės teisės būti ginamam ir globojamam Lietuvos Respublikos, pažeidimas. Ne kartą net pats Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius savo viešuose pasisakymuose yra išreiškęs poziciją, jog bendradarbiauti su Rusija negalima, ji kelia grėsmę, nesilaikydama nei savo pačios įstatymų, nei juo labiau tarptautinių susitarimų, nuolatos pažeidžia ne tik savo, bet ir užsienio piliečių teises. Tačiau nepaisydama visų šių aplinkybių, Lietuvos Respublikos piliečių teisėtų interesų, skatinama subjektyvių priešasčių, tokiu būdu pažeisdama įstatyme numatytas pareigas, prokurorė nurodė A. P. pačiam, neatstovaujamam jokios institucijos, tiesiogiai kreiptis į Rusijos Federacijos generalinę prokuratūrą, kuri vykdo jo nepagrįstą ir politiškai motyvuotą baudžiamąjį persekiojimą. Toks prokurorės elgesys, piktybiškai pateikiant melagingą informaciją savo atsakyme, ne tik vertinamas kaip Lietuvos prokurorų etikos kodekso pažeidimas, bet taip pat toks prokurorės elgesys bei nenoras atlikti jai įstatymais paskirtų pareigų dėl asmeninių subjektyvių priešasčių prieštarauja teisingumo ir pagarbos įstatymui principams, žemina jos, kaip prokurorės, reputaciją ir vardą, todėl vadovaujantis Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 41 straipsnio 2 d. 5 p., 40 straipsnio 1 dalimi, Prokurorų etikos komisijos veiklos nuostatų 36.4 dalimi, prašo įvertinti Generalinės prokuratūros prokurorės I. T. veiksmų, nagrinėjant A. P. 2019-06-10 prašymą, atitiktį Lietuvos prokurorų etikos kodeksui ir nustačius šio kodekso ar kitų įstatymų, reglamentuojančių prokurorų veiklą, pažeidimą, taikyti prokurorei I. T. įstatyme numatytas poveikio priemones.

Prie skundo pridedami 2019-06-19 Generalinei prokuratūrai pateiktas prašymas dėl Prancūzijos Respublikos apeliacinio teismo sprendimo prijungimo kartu su priedais, 2019-06-19 prokurorės atsakymas ir 2019-06-20 elektroninis laiškas.

Susipažinus su priedais nustatyta, kad pateiktas Provanso Ekso (*Aix-en-Provence*) apeliacinio teismo tyrimo kolegijos 2019-06-12 sprendimas, bei jo vertimas į lietuvių kalbą.

Susipažinta su Generalinės prokuratūros prokurorės I. T. 2019-06-19 atsakymu Nr. 14.2-2607 (AP-15730) į A. P. 2019-06-10 prašymą (reg. Nr. AP-15730).

Skundo nagrinėjimo metu iš Generalinės prokuratūros Personalo ir teisės skyriaus gauta informacija apie Generalinės prokuratūros prokurorės I. T. tarnybą, taip pat gauta prokurorės charakteristika.

Gauta informacija iš Generalinės prokuratūros Dokumentų valdymo ir asmenų aptarnavimo skyriaus dėl nuo 2019-06-10 prokuratūroje gautų A. P., jo atstovo advokato S. S. skundų / prašymų / kreipimųsi. Nustatyta, kad:

1. 2019-06-10 Generalinėje prokuratūroje gautas A. P. prašymas (reg. Nr. AP-15730) dėl Lietuvos Respublikos piliečio atžvilgiu Rusijos Federacijos teisėsaugos institucijų vykdomo baudžiamojo persekiojimo perėmimo. Generalinės prokuratūros prokurorė I. T. 2019-06-19 pateikė atsakymą Nr. 14.2.-2607.

2. 2019-06-19 Generalinėje prokuratūroje gautas advokato S. S. prašymas (reg. Nr. AP-16877) dėl Lietuvos Respublikos piliečio A. P. prašymo perimti baudžiamąjį persekiojimą nagrinėjimo. Prašymą nagrinėjo prokurorė I. T.

3. 2019-06-26 Generalinėje prokuratūroje gautas A. P. pranešimas (reg. Nr. AP-17376) dėl valstybės pareigūnės veiksmų, žeminančių valstybės institucijų prestižą ir menkinančių pasitikėjimą jomis. Pranešimą nagrinėti nukreipta Generalinės prokuratūros prokurorei R. T.

4. Advokato S. S. 2019-06-14 kreipimasis į Generalinės prokuratūros elektroninio pašto dėžutę negautas.

5. Komisijos paklausimo dalis dėl informacijos pateikimo dėl Prancūzijos Respublikos ar kitų užsienio šalių kompetentingų institucijų kreipimūsi, susijusių su A. P., perduota Generalinės prokuratūros departamentui. Dėl dokumentų pateikimo pasiūlyta kreiptis į prokurorus, nagrinėjusius (nagrinėjančius) nurodytus prašymus.

2019-06-28 gautas Generalinės prokuratūros departamento vyriausiojo prokuroro T. K. raštas (reg. Nr. 17.9-8871), kuriame iš esmės nurodyta, kad šiuo metu jis, kaip aukštesnysis prokuroras, nagrinėja 2019-06-25 Lietuvos Respublikos piliečio A. P. pranešimą / skundą galimai dėl prokurorės I. T. to paties 2019-06-20 atsakymo A. P. Nr. 14.2-2607 (AP-15730).

2019-06-28 gautas Generalinės prokuratūros departamento vyriausiojo prokuroro T. K. raštas (reg. Nr. 17.9-8933) dėl duomenų pateikimo, kuriuo teikiama prokurorės I. T. charakteristika ir pažyma dėl su jai pavestu nagrinėti A. P. 2019-06-10 prašymu Nr. AP-15730 susijusių veiksmų sekos. Atsižvelgiant į l. e. Prokurorų etikos komisijos pirmininko pareigas A. Stepučinsko prašymą, pateikta 2019-06-25 Lietuvos Respublikos piliečio A. P. pranešimo / skundo Nr. 17376 kopija dėl prokurorės I. T. 2019-06-20 atsakymo A. P. Nr. 14.2-2607 (AP-15730), dėl kurio Prokurorų etikos komisija galimai ir pradėjo tyrimą. Nurodyta, kad prašymą pagal kompetenciją kaip aukštesnysis prokuroras nagrinėja departamento vyriausiasis prokuroras T. K. Minėto rašto prieduose yra A. P. 2019-06-25 pranešimo dėl valstybės pareigūnės veiksmų, žeminančių valstybės institucijų prestižą ir menkinančių pasitikėjimą jomis (2019-06-26 reg. Nr. AP-17376) kopija. Pranešimas adresuotas Lietuvos Respublikos generaliniam prokurorui Evaldui Pašiliui, Lietuvos Respublikos teisingumo ministru Elvinui Jankevičiui, Lietuvos Respublikos Seimo Transatlantinių santykių ir demokratinės plėtros pakomitečio pirmininkui dr. Žygimantui Pavilioniui.

Iš DVS sistemos gautas Generalinės prokuratūros departamento vyriausiojo prokuroro pavaduotojo A. M. 2019-07-03 atsakymas A. P. Nr. 14.2-2764 (AP-17373). Šiame atsakyme nurodyta, kad Generalinėje prokuratūroje išnagrinėtas 2019-06-26 gautas A. P. pranešimas apie Generalinės prokuratūros prokurorės I. T., kuri 2019-06-19 pateikė jam atsakymą Nr. 14.2.-2607 į 2019-06-10 prašymą (reg. Nr. AP-15730), veiksmų, galimai žeminančių valstybės institucijų prestižą ir menkinančių pasitikėjimą jomis. Atsakyme nurodyta, kad, atsižvelgiant į A. P. prašymą, t. y. „imtis savo kompetencijos ribose galimų veiksmų, kad būtų išsklaidytos net ir menkiausios abejonės dėl Lietuvos Respublikos institucijų principingos pozicijos, atstovaujant Lietuvos valstybę ir jos piliečių interesus ne tik nacionalinėje, bet ir tarptautinėje erdvėje“, buvo atidžiai išnagrinėtas jam adresuotas prokurorės I. T. 2019-06-19 atsakymas Nr. 14.2.-2607 kartu su visa iki šios dienos Generalinės prokuratūros disponuojama informacija dėl Prancūzijos Respublikoje vykdomo A. P. ekstradicijos proceso pagal Rusijos Federacijos prašymą. Nustatyta, kad prokurorė I. T. tinkamai ir išsamiai išaiškino A. P. ekstradicijos prašymą gavusios valstybės pareigas pagal tarptautines sutartis, kurių dalyvė ji yra, taip pat galimas grėsmės dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 19 straipsnyje įtvirtintos teisės pažeidimo, bei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuluotą išvadą prejudiciniame sprendime Nr. C-182/15, kad būtent valstybė narė, į kurią buvo atvykęs Sąjungos pilietis, turintis kitos valstybės narės pilietybę, turi informuoti apie trečiosios valstybės, su kuria pirmoji valstybė narė sudarė ekstradicijos sutartį, pateiktą ekstradicijos prašymą. Patvirtinta, kad atsakymo į A. P. 2019-06-10 prašymą rengimo metu Generalinėje prokuratūroje nebuvo gauta jokia informacija iš Prancūzijos kompetentingų įstaigų apie jos vykdomą A. P. ekstradicijos procesą pagal Rusijos Federacijos prašymą, kaip prokurorė I. T. teisingai ir nurodė skundžiamame atsakyme. Iš esmės konstatuota, kad prokurorė, vykdydama savo funkcijas ir pateikdama A. P. 2019-06-19 atsakymą Nr. 14.2.-2607, nepadarė jokių veiksmų, kurie žemintų valstybės institucijų prestižą ir menkintų pasitikėjimą jomis. Informuojama, kad A. P. prašymas yra išnagrinėtas vadovaujantis Asmenų aptarnavimo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2008 m. sausio 3 d. įsakymu Nr. 1-3.

Prokurorė I. T. 2019-07-19 raštu pateikė paaiškinimą dėl advokato S. S. skundo, kuriame išdėstė 2019-06-10 jai pavesto nagrinėti A. P. prašymo, reg. Nr. AP-15730 (toliau – prašymas), kreiptis į Prancūzijos Respublikos kompetentingas institucijas ir išsireikalauti informaciją, kokių pagrindų Rusijos Federacija prašo jo ekstradicijos iš Prancūzijos Respublikos į Rusijos Federaciją ir,

gavus nurodytą informaciją, spręsti dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo, vadovaujantis Teisingumo Teismo 2016-09-06 išaiškinimu byloje Nr. C-182/15, aplinkybes. Iš esmės nurodė, kad prašymas buvo išnagrinėtas teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais. Atsakydama į advokato S. S. 2019-06-21 skunde Prokurorų etikos komisijai pateikiamus teiginius, paaiškina, kad 2019 m. birželio mėn. be išankstinio susitarimo šis advokatas buvo atvykęs į jos darbo kabinetą. Jis nurodė, kad turi informacijos, jog jai pavesta nagrinėti A. P. prašymą, o jis esąs A. P. atstovas. Advokatas nepateikė atstovavimą patvirtinančio dokumento ar jo kopijos, bandė teirautis apie baudžiamojo persekiojimo perėmimo galimybes ir pan. Trumpo pokalbio metu advokatui paaiškino, kad visus gautus pareiškėjų prašymus nagrinėja vadovaudamasi teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais. Advokatas nurodė, kad jis planuoja pateikti prašymą kartu su Prancūzijos teismo sprendimu. Prokurorė paaiškino, kad ir šis prašymas bus nagrinėjamas teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais. Paminėjo, kad artėja jos kasmetinės atostogos, todėl planuojamą pateikti prašymą nebūtinai bus pavedama nagrinėti jai; advokatui nenurodė tikslų savo atostogų datų. 2019-06-19 15.55 val. per DVS buvo nukreiptas būtent jai asmeniškai adresuotas advokato prašymas Nr. AP-16877. Šio prašymo visi priedai, vadovaujantis Dokumentų valdymo Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2014 m. spalio 31 d. įsakymu Nr. I-235, 56 punktu, nebuvo nuskenuoti. Taigi minėto prašymo su priedais originalą faktiškai gavo 2019-06-20 po pietų. Advokato prašymą Nr. AP-16877 kartu su priedais (t. y. 2019-06-19 advokato orderiu ir 2019-06-12 teismo sprendimo kopija su vertimu) 2019-06-21 perdavė Generalinės prokuratūros departamentui vadovybei. Pažymėtina, kad Prokurorų etikos komisijai pateiktame advokato skunde yra netinkamai interpretuojamas 2016-09-06 Teisingumo Teismo sprendimas byloje Nr. C-182/15 (Petruhhin) ir jo taikymo mechanizmas praktikoje, painiojami tarptautinio teisinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose instrumentai (Europos arešto orderio ir baudžiamojo proceso perdavimo procedūros) bei jų taikymo ypatumai, todėl daromos visiškai nepagrįstos išvados apie galimai padarytus Prokurorų etikos kodekso normų pažeidimus: Pirma, advokato kartu su prašymu Nr. AP-16877 pateikta Prancūzijos Respublikos teismo sprendimo kopija (autentiškumas nepatvirtintas) negali būti prilyginama Prancūzijos Respublikos kompetentingos institucijos oficialiam pranešimui, kuris Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai pateikiamas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo byloje Nr. C-182/15 pagrindu. Antra, advokato skunde teigiama, kad „<...> Prancūzijos teismas įpareigojo kompetentingą Prancūzijos instituciją kreiptis į Lietuvos Respublikos centrinę instituciją dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo Lietuvoje. <...>, „<...> Prancūzijos teismo sprendime <...> nurodyti tolimesni įpareigojimai kompetentingoms Prancūzijos institucijoms, nurodant kreiptis į Lietuvą dėl baudžiamojo persekiojimo perėmimo. Pažymėtina, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas sprendime byloje Nr. C-182/15 (Petruhhin) nutarė, kad SĖS V 18 ir 21 straipsniai turi būti aiškinami taip: kai valstybei narei, į kurią buvo atvykęs Sąjungos pilietis, turintis kitos valstybės narės pilietybę, trečioji valstybė, su kuria pirmoji valstybė narė sudarė ekstradicijos sutartį, pateikia ekstradicijos prašymą, ji turi informuoti valstybę narę, kurios pilietybę toks asmuo turi, ir, jeigu to reikalauja aplinkybės, pastarosios prašymu perduoti šį asmenį, laikydamosi 2002-06-13 Tarybos pagrindų sprendimo 2002/5 84/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, jeigu pagal nacionalinę teisę tokia valstybė narė turi kompetenciją vykdyti šio asmens baudžiamąjį persekiojimą už nusikaltimus, padarytus už jos teritorijos ribų. Taigi šiuo aspektu paaiškina, kad pagal byloje Nr. C-182/15 priimtą sprendimą asmenį sulaikiusi valstybė pilietybės valstybei turi pareigą perduoti tik informaciją apie jos piliečio sulaikymą trečiosios valstybės ekstradicijos prašymo pagrindu ir gali prašyti pranešti, ar bus išduodamas Europos arešto orderis baudžiamojo persekiojimo tikslu. Tačiau informavimo pareigą atliekanti Europos Sąjungos valstybė narė neprašo perimti trečiosios valstybės ekstradicijos prašymo nagrinėjimo, taip pat jokių būdu neįpareigoja ir neturi teisinio pagrindo įpareigoti pilietybės valstybės kreiptis į trečiąją valstybę dėl piliečio baudžiamojo persekiojimo perėmimo. Trečia, 2019-06-21 per DVS nagrinėti jai buvo nukreiptas Generalinėje prokuratūroje gautas Prancūzijos Respublikos kompetentingos centrinės institucijos el. pranešimas (pateiktas sprendimo byloje Nr. C-182/15 pagrindu) apie pilietį A. P. Įvertinus oficialaus pranešimo turinį, nedelsiant buvo pradėta keitimosi informacija procedūra. Prokurorės nuomone, Prokurorų etikos komisijoje gautame advokato skunde pateikiamas tik subjektyvus vertinimas, skundas grindžiamas deklaratyviais, faktinės situacijos neatitinkančiais teiginiais, kurie nesuponuoja išvados, kad ji

galimai padarė skunde minimus Prokurorų etikos kodekso normų pažeidimus. Šį skundą, advokato taikomus veikimo metodus vertina kaip kišimąsi į prokuroro veiklą.

Komisija, susipažinusi su aukščiau išdėstyta medžiaga, Komisijos posėdyje apsvarsčiusi nurodytas aplinkybes, įvertinusi prokurorės I. T. elgesį pagal kompetenciją konstatuoja, kad prokurorė nepadarė įstatymo pažeidimo, tarnybinio nusižengimo, prokuroro vardą žeminančio poelgio ar kito Prokurorų etikos kodekso pažeidimo. Prokurorės 2019-06-19 raštas Nr. 14.2-2607 (AP-15730), kuriuo atsakyta A.P., buvo parengtas laikantis numatytų procedūrų, remiantis atitinkamais teisės aktais bei argumentuotas. Skundo nagrinėjimo metu negauta duomenų, kurie leistų abejoti išvada, jog prokurorė I. T. tinkamai ir išsamiai išaiškino A. P. ekstradicijos prašymą gavusios valstybės pareigas pagal tarptautines sutartis ir Europos Sąjungos teisės nuostatas. Komisijos vertinimu, prokurorės I. T. bendravimas su A. P. vyko korektiškai. Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo pateiktas situacijos vertinimas yra subjektyvus, jo nepatvirtina faktiniai duomenys. Komisijos gauti duomenys paneigia prielaidą, kad prokurorė būtų pažeidusi Lietuvos prokurorų etikos kodekse įtvirtintas pareigas elgtis protingai ir teisingai, priimti apgalvotus ir teisėtus sprendimus, elgtis sąžiningai ir padoriai, rodyti pagarbą tarptautinės ir nacionalinės teisės normoms, bendradarbiauti su tarptautinėmis teisėsaugos institucijomis ir ikiteisminio tyrimo specialistais, vengti familiarumo .

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 41 straipsnio 3 dalimi, Prokurorų etikos komisijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2012 m. sausio 9 d. įsakymu Nr. I-16 (2018-05-17 įsakymo Nr. I-170 redakcija), 43.1 papunkčiu, Komisija

k o n s t a t u o j a,

kad Generalinės prokuratūros prokurorė I. T. nepadarė įstatymo pažeidimo, tarnybinio nusižengimo, prokuroro vardą žeminančio poelgio ar kito Prokurorų etikos kodekso pažeidimo.

Komisijos pirmininkas

Martynas Jovaiša